

Προσφυγή του Βασιλείου των Κάτω Χωρών κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε την 1η Μαρτίου 2004

(Υπόθεση C-103/04)

(2004/C 94/67)

Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, εκπροσωπούμενο από τις H. G. Sevenster και J. G. M. van Bakel, άσκησε την 1η Μαρτίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Το προσφεύγον Βασίλειο ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να ακυρώσει την απόφαση 2004/1/EK ⁽¹⁾ της Επιτροπής κατά το μέρος που η απόφαση αυτή ορίζει ότι για να διατηρηθεί η ολλανδική ρύθμιση για μη κατονομαζόμενες στην οδηγία 2002/45/EK ⁽²⁾ χρήσεις χλωριωμένων παραφινών μικρής αλυσίδας (στο εξής: ΧΠΜΑ) είναι αναγκαία έγκριση της Επιτροπής κατά το άρθρο 95, παράγραφος 6, ΕΚ·
2. να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Η Ολλανδική Κυβέρνηση θεωρεί ότι η Επιτροπή, επιτρέποντας τη διατήρηση εθνικών μέτρων όπως αυτά που περιέχονται στο *Besluit gechloreerde paraffines WMS* (ειδικό για τις χλωριωμένες παραφίνες εκτελεστικό διάταγμα του νόμου περί χημικών ουσιών) μόνον αν και εφόσον τα εν λόγω μέτρα ανακοινωθούν στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 95, παράγραφος 4, ΕΚ και εγκριθούν από αυτήν σύμφωνα με το άρθρο 95, παράγραφος 6, ΕΚ, ενήργησε σε αντίθεση προς το άρθρο 95, παράγραφοι 4 και 6, ΕΚ σε συνδυασμό με την οδηγία 2002/45/EK.

Όπως προκύπτει από τη διατύπωση του άρθρου 95, παράγραφος 4, ΕΚ, η διατήρηση εθνικών μέτρων εξαρτάται από έγκριση της Επιτροπής μόνον αν και εφόσον ένα κράτος μέλος θεωρεί αναγκαίο να διατηρήσει εθνικές διατάξεις. Ωστόσο, η έγκριση αυτή δεν απαιτείται για τη διατήρηση εθνικών μέτρων που αφορούν ένα θέμα (ή, όπως εν προκειμένω, κάποιες χρήσεις) το οποίο δεν καταλαμβάνεται από τη σχετική κοινοτική ρύθμιση ή που έχουν άλλον σκοπό.

Η Ολλανδική Κυβέρνηση θεωρεί ότι τα μέτρα για την εφαρμογή της αποφάσεως 95/1 της επιτροπής PARCOM που περιέχονται στο διάταγμα *Besluit gechloreerde paraffines WMS*, εφόσον αφορούν χρήση άλλη από εκείνες που κατονομάζονται στην οδηγία 2002/45/EK, δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας αυτής, οπότε η διατήρηση των μέτρων αυτών δεν προϋποθέτει την έγκριση που η Επιτροπή δίνει κατά το άρθρο 95, παράγραφος 6, ΕΚ.

Η οδηγία 2002/45/EK απαγορεύει μόνο τη διάθεση στην αγορά ΧΠΜΑ προκειμένου, σε συγκεντρώσεις άνω του 1 %, να χρησιμοποιηθούν, ως ουσίες ή ως συστατικά άλλων ουσιών ή παρασκευασμάτων, για την επεξεργασία μετάλλων ή τη λίπανση δερμάτων.

Στην οδηγία 2002/45/EK ρητώς δεν γίνεται λόγος για άλλες χρήσεις. Κατά συνέπεια, μέτρα που αφορούν τις πλαστικοποιητικές ουσίες και τα επιβραδυντικά φλόγας δεν εμπίπτουν στις διατάξεις της οδηγίας αυτής. Η εν λόγω οδηγία αφήνει ελεύθερα τα κράτη μέλη να θεσπίσουν εν προκειμένω αυτοτελή μέτρα, τα οποία δεν

χρειάζεται να ανακοινωθούν στην Επιτροπή κατά το άρθρο 95, παράγραφος 4, ΕΚ. Επομένως, δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2002/45/EK η διάθεση στην αγορά ΧΠΜΑ, ως ουσιών ή συστατικών, για χρήσεις άλλες από εκείνες που κατονομάζονται στην οδηγία 2002/45/EK.

⁽¹⁾ ΕΕ L 1, της 3ης Ιανουαρίου 2004, σ. 20.

⁽²⁾ ΕΕ L 177, της 6ης Ιουλίου 2002, σ. 21.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε την 1η Μαρτίου 2004

(Υπόθεση C-104/04)

(2004/C 94/68)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους J.-F. Pasquier και M. Shotter, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε την 1η Μαρτίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναγνωρίσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τις νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες προκειμένου να συμμορφωθεί προς τα άρθρα 3, παράγραφος 2, και 8, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το παράρτημα της οδηγίας 97/13/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Απριλίου 1997 ⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία·
2. να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Οι τροποποιήσεις που έγιναν στον γαλλικό κώδικα ταχυδρομείων και τηλεπικοινωνιών δεν καταργούν την αιτίαση σχετικά με τη μη συμφωνία της υποχρεωτικής συνεισφοράς στην έρευνα και την ανάπτυξη προς τις επιταγές της οδηγίας. Πράγματι, ο κώδικας αυτός επιβάλλει στους ενδιαφερόμενους επιχειρηματίες να συμβάλουν στην έρευνα και στην ανάπτυξη των τηλεπικοινωνιών εντός της Ευρωπαϊκής Ένώσεως με ελάχιστο ετήσιο ποσό ισοδύναμο προς το 5 % των επενδύσεών τους. Η υποχρέωση όμως αυτή δεν περιλαμβάνεται στον εξαντλητικό κατάλογο των προϋποθέσεων που συνδέονται με τις άδειες εκμεταλλεύσεως και δεν εμπίπτουν σε καμία κατηγορία των προϋποθέσεων που περιλαμβάνονται στο παράρτημα της οδηγίας.

⁽¹⁾ Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, σχετικά με κοινό πλαίσιο γενικών και ειδικών αδειών στον τομέα των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών (ΕΕ L 117, της 07.05.1997, σ. 15).